

**Ганна Герасименко. ГЕНДЕРНА РІВНІСТЬ ТА ВІДПОВІДЬ
НА ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО В ПРИВАТНОМУ СЕКТОРІ:
ЗАКЛИК ДО ДІЇ**

UNFPA Ukraine. — Київ, 2019. — 64 с.

Дослідницька робота та публікація цього дослідження були здійснені за фінансової підтримки уряду Великої Британії на замовлення *UNFPA*, Фонду ООН у галузі народонаселення, у співпраці з Центром «Розвиток КСВ». Матеріали, висновки та рекомендації, викладені в даній публікації, відображають погляди авторів, та не обов'язково є відображенням офіційної позиції уряду Великої Британії, *UNFPA* або Центру «Розвиток КСВ». Дослідження «Гендерна рівність та відповідь на домашнє насильство в приватному секторі: заклик до дій» було проведено з метою виявлення найбільш актуальних гендерних проблем, із якими можуть стикатися працівники та працівниці приватного сектору України, а також пошуку можливих відповідей компаній на ці виклики. В дослідженні розглядаються питання рівного ставлення до жінок і чоловіків, які працюють у компаніях в Україні, у тому числі стосовно можливостей поєднання професійних і батьківських обов'язків, а також наслідки домашнього насильства для професійного життя постраждалих.

**ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ VS СОЦІАЛЬНА
СПРАВЕДЛИВІСТЬ: ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ
НА ЕТАПІ ПОДОЛАННЯ КРИЗИ: колективна монографія**

НАН України, Секція суспільних і гуманітарних наук. — Київ, 2019. — 350 с.

Суперечливу єдність економічної ефективності та соціальної справедливості розглянуто як чинник еволюціонування економічних систем. Визначено прийнятний ступінь економічної нерівності у контексті соціальної справедливості та забезпечення сталого людського розвитку, окреслено соціально-демографічні передумови активізації людського потенціалу в Україні. Ключовим механізмом досягнення балансу розподілу соціальної відповідальності визначено публічно-приватне партнерство. Принцип справедливості розкрито як основу вдосконалення правового забезпечення управління економікою, обґрунтовано провідне значення дотримання справедливості оподаткування як чинника підвищення інвестиційної привабливості України. Для фахівців у галузі демографії, соціальної економіки і соціальної політики, працівників державного управління, викладачів, аспірантів, студентів економічних та інших гуманітарних спеціальностей.

ЦІЛІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ДЛЯ ДІТЕЙ УКРАЇНИ.

Національна доповідь

Представництво Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні. — Київ, 2019. — 124 с.

Національна доповідь «Цілі сталого розвитку для дітей України» надає бачення орієнтирів розвитку дітей та молоді в контексті досягнення Україною Цілей сталого розвитку (ЦСР). У доповіді наведені стратегічні завдання розвитку дітей та молоді з урахуванням специфіки трансформаційних перетворень. Ця Доповідь може слугувати підґрунтям для розроблення стратегій і програм, спрямованих на зміцнення людського капіталу країни. У 2019 році світова спільнота відзначає 30-річчя Конвенції ООН про права дитини. Перша тематична доповідь з ЦСР має привернути увагу українського суспільства до нагальних питань захисту прав дитини та створення умов для гармонійного розвитку дітей та молоді.

Доповідь розроблено Міністерством економічного розвитку і торгівлі України, Міністерством соціальної політики України та Державною службою статистики України спільно з Інститутом демографії та соціальних досліджень імені М.В. Птухи НАН України, Українським центром соціальних реформ, Українським інститутом соціальних досліджень імені О. Яременка та Представництвом Дитячого фонду ООН в Україні.

УКРАЇНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО: МІГРАЦІЙНИЙ ВИМІР. Національна доповідь

Інститут демографії та соціальних досліджень ім. М.В. Птухи НАН України. — Київ, 2018. — 396 с.

Стрижнева ідея цієї доповіді полягає в тому, що міграція — не проблема, котра потребує розв'язання, а реальність, із якою належить рахуватися і яку необхідно облаштовувати. На думку вчених, сьогодні основне завдання державної міграційної політики має полягати в забезпеченні найповнішого використання позитивного потенціалу міграції одночасно з мінімізацією її негативних наслідків. У доповіді обґрунтовано напрями міграційної політики нашої держави. Вказано, що вона має спрямовуватися на зменшення відтоку населення, сприяння поверненню мігрантів, передусім тимчасових трудових, і заохочення імміграції працівників, яких потребує економіка, інтеграцію мігрантів в інтересах і окремих осіб, і громад їх вселення. У сфері внутрішньої міграції до найнагальніших завдань учені віднесли надання допомоги, облаштування, забезпечення зайнятості, доступу до медичної допомоги, освіти, соціальних послуг внутрішньо переміщених осіб.

ХАРАКТЕРИСТИКА ДОМОГОСПОДАРСТВ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕСЕЛЕНИХ ОСІБ — БЕНЕФІЦІАРІВ ДОПОМОГИ МБФ «КАРІТАС УКРАЇНИ». За ред. О. В. Позняка

Міжнародний благодійний фонд «Карітас України», Інститут демографії та соціальних досліджень ім. М.В. Птухи НАН України. — Київ, 2018. — 56 с.

Досліджуються проблеми внутрішньо переміщених осіб (ВПО), які отримали допомогу від МБФ «Карітас України», що є частиною однієї з найбільших у світі

міжнародної мережі благодійних організацій. Розглядаються питання соціально-демографічних характеристик, добробуту, умов життя, потреб бенефіціарів «Карітасу» та їхніх планів на майбутнє.

Дослідження спирається на результати обробки вибіркової сукупності анкет, які заповнювалися при зверненні ВПО за допомогою. Здійснено порівняльний аналіз контингенту бенефіціарів допомоги МБФ «Карітас України» і загальної сукупності ВПО. Розроблено пропозиції щодо політики соціального захисту уразливих категорій переселенців, а також поліпшення обліку осіб, які отримують допомогу від «Карітасу».

Для наукових працівників (демографів, економістів, географів, соціологів, правників), державних службовців, викладачів та студентів закладів вищої освіти, усіх, хто цікавиться проблемами внутрішньо переміщених осіб.

Ганна Герасименко. КОРУПЦІЯ ОЧИМА ЖІНОК І ЧОЛОВІКІВ. Звіт

Програма розвитку Організації Об'єднаних Націй (ПРООН). — Київ, 2018. — 68 с.

Дослідження «Корупція очима жінок і чоловіків» спрямоване на оцінку сприйняття корупції жінками і чоловіками та впливу корупційних практик на їх життя. Результати аналізу дозволять більш ефективно спрямувати спільні зусилля всіх заінтересованих сторін щодо протидії корупції, просування гендерної рівності та розширення можливостей жінок.

Дослідницька робота та публікація цього звіту здійснені в рамках проекту «Прозорість і доброчесність публічного сектору», який виконано за Програмою розвитку ООН в Україні та профінансовано Міністерством закордонних справ Данії протягом 2015—2018 рр.

СУЧАСНЕ РОЗУМІННЯ МАСКУЛІННОСТІ: СТАВЛЕННЯ ЧОЛОВІКІВ ДО ГЕНДЕРНИХ СТЕРЕОТИПІВ ТА НАСИЛЬСТВА ЩОДО ЖІНОК. Звіт

Фонд ООН в галузі народонаселення (UNFPA). — Київ, 2018. — 128 с.

Гендерна нерівність виступає одним із головних порушень прав людини, що виявляється в нерівних можливостях жінок і чоловіків у різних сферах суспільного життя, включаючи політичне представництво та участь у прийнятті рішень, економічні можливості та доступ до ресурсів, повноваження на рівні сім'ї та вразливість до дискримінації й насильства. Причини нерівного розподілу повноважень жінок і чоловіків слід шукати в патріархальних нормах, які закріплюють за представниками різних статей певні соціальні ролі та моделі поведінки, прийнятні для суспільства. У минулому визнання цих проблем та просування гендерної рівності сприймалося переважно як «жіноче питання», а гендерні програми зосереджувалися на покращанні становища жінок. Разом із тим, просування гендерної нерівності уможливується лише за умови зміни світоглядних настанов усіх громадян, тому протягом останніх десятиліть все ширше визнається необхідність залучення чоловіків до просування гендерної рівності, зокрема активної участі в заходах політики подолання та попередження гендерно зумовленого насильства.

Одним зі шляхів започаткування дискусії щодо ролі чоловіків, їхніх обов'язків та потенціалу в просуванні гендерної рівності є дослідження культури маскуліності, в рамках якої визначаються та закріплюються панівні ролі, моделі поведінки та ставлення чоловіків. Застосування такого підходу означає визнання, що процес формування чоловічої ідентичності перебуває під постійним тиском суспільства, яке вимагає відповідності поведінки певним настановам та очікуванням. Соціалізація чоловіків розпочинається в ранньому дитинстві та зазнає численних впливів, серед яких — особливості виховання та успадкований досвід подружніх стосунків у батьківській родині, шкільне середовище та стосунки з однолітками, відносини на ринку праці, інформаційне середовище та засоби масової інформації. Загальноприйнятні норми чоловічої поведінки визначають й певні соціальні очікування щодо рис характеру, настанов та способу життя сучасних чоловіків, які не завжди є сприятливими для їхнього соціального добробуту та якості життя. Зокрема, агресія та схильність до насильства часто сприймаються більшістю людей як негативні сторони чоловічої маскуліної ідентичності.

Дослідницька робота та публікація цього звіту здійснені Українським центром соціальних реформ на замовлення *UNFPA*, Фонду ООН в галузі народонаселення за сприяння Департаменту з питань міжнародного розвитку Уряду Об'єднаного Королівства Великої Британії та Північної Ірландії (*UK DFID*).

О.О. Борзенко, Т.П. Богдан, О.М. Шаров та ін.
РОЗВИТОК ФІНАНСОВИХ ІНСТИТУТІВ ЄС ТА ВИКЛИКИ
ДЛЯ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ: монографія

НАН України, ДУ «Інститут економіки та прогнозування НАН України». — Київ, 2019. — 372 с. [Електроний ресурс]. —
 Режим доступу: <http://ief.org.ua/docs/mg/312.pdf>

Ідентифіковано напрями розвитку і механізми позитивних зрушень фіскальних інститутів ЄС та наднаціональних фіскальних норм, правил, процедур і суверенних інститутів держав — членів ЄС; з'ясовано особливості та основні прояви процесу трансформації банківської системи ЄС у напрямі вдосконалення Валютного союзу та створення Банківського союзу; визначено загальні критерії, принципи і підходи до регулювання ринку цінних паперів і страхового ринку країн ЄС, а також перспективи формування єдиного ринку капіталу ЄС; передбачено напрями подальшого розвитку процесів у сфері фінансового регулювання ЄС та його потенційного впливу на фінансову систему України з урахуванням продовження процесу євроінтеграції.

Розроблено та створено науково-аналітичну базу для моніторингу і прогнозування якісних динамічних змін фінансових інститутів ЄС, а також ідентифікації поточного і перспективного впливу фінансових інститутів ЄС на систему фінансового регулювання в Україні з огляду на необхідність виконання Україною положень Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, а також подальшого вдосконалення національних фінансових інститутів при підготовці України до вступу в ЄС.

Монографія буде корисною для наукових співробітників, державних службовців, викладачів, аспірантів, які цікавляться проблематикою розвитку фінансових інститутів ЄС та фінансовою політикою України.

**Т.В. Бурлай. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА КОНВЕРГЕНЦІЯ:
ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА: монографія**

НАН України, ДУ «Ін-т економіки та прогнозування НАН України». — Київ, 2019. — 364 с.

Розкрито змістові та оціночні характеристики соціально-економічної конвергенції. Виявлено специфіку міжкrajнних конвергенційних процесів у Євросоюзі з виокремленням досвіду новоінтегрованих постсоціалістичних держав Центрально-Східної Європи. З'ясовано умови та механізми конвергенції соціально-економічних систем України і ЄС, а також ризики потрапляння України в пастку дивергентності та шляхи її уникнення.

Для фахівців у галузі державного управління, макроекономічного моделювання та міжнародних економічних відносин, науковців, викладачів.

**УКРАЇНСЬКИЙ РИНОК ПРАЦІ: ІМПЕРАТИВИ ТА МОЖЛИВОСТІ
ЗМІН: колективна монографія. За ред. І.Л. Петрової, В.В. Близнюк**

НАН України, ДУ «Інститут економіки та прогнозування НАН України». — Київ, 2018. — 356 с. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://ief.org.ua/docs/mg/306.pdf>

Виявлено основні тенденції розвитку вітчизняного ринку праці, показано причини його кризового стану, визначено імперативи подальшого розвитку (ефективну зайнятість, політику адекватної оплати праці; створення гідних робочих місць, випереджальне зростання продуктивності праці, інноваційні процеси у сфері праці). Проаналізовано структурно-динамічні зміни на ринку праці, визначено їх якісні та кількісні параметри і ризики, пов'язані зі структурними та циклічними змінами в економіці та на ринку праці. Досліджено інноваційний сегмент ринку праці, встановлено імперативи та можливі сценарії його розвитку, розкрито зміст нових форм зайнятості, розроблено пакет заходів щодо регулювання ринку інноваційної праці в Україні. Реалізовано підхід до оцінювання та удосконалення політики регулювання доходів населення в контексті імперативу гідної оплати праці. Обґрунтовано ключові напрями гуманізації українського ринку праці як соціального імперативу: реформування системи освітньої та професійно-кваліфікаційної підготовки, розвиток соціального діалогу, соціалізацію умов праці. Висвітлено глобалізаційну перспективу ринку праці України. Доведено вплив трудової міграції на трансформацію ринку праці.

Для науковців, органів державної та виконавчої влади, викладачів, аспірантів та студентів економічних спеціальностей, а також усіх, кого цікавлять проблеми імперативів розвитку та можливостей змін ринку праці в Україні.

**О.В. Степанова. ФІНАНСУВАННЯ СОЦІАЛЬНИХ
ФУНКЦІЙ ДЕРЖАВИ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ
ФІСКАЛЬНОГО ПРОСТОРУ: монографія**

НАН України, ДУ «Інститут економіки та прогнозування НАН України». — Київ, 2018. — 376 с.

Викладено теоретичні та методологічні засади фінансування соціальних функцій держави в умовах трансформації фіскального простору. Виявлено проблеми фор-

мування та використання фіскального простору для фінансування соціальних функцій держави, а також запропоновано принципи діагностики потенціалу фіскального простору для охорони здоров'я. Розроблено методологічні підходи до формування сценарних прогнозів впливу фінансування системи охорони здоров'я на стійкість державних фінансів на довгострокову та середньострокову перспективу в контексті становлення економіки довголіття та старіння населення. Обґрунтовано особливості децентралізації фіскального простору для фінансування соціальних функцій держави.

Для науковців-фахівців і працівників органів державного управління та місцевого самоврядування, фахівців з питань бюджету і фінансування системи охорони здоров'я та соціального захисту, викладачів, аспірантів, а також широкого кола читачів, які цікавляться означеною проблематикою.

О.Ф. Новікова, О.В. Панькова, О.Ю. Касперович, О.В. Іщенко.
**МОДЕРНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ СОЦІАЛЬНО-ТРУДОВИХ ВІДНОСИН:
ПРОБЛЕМИ ТА МОЖЛИВОСТІ КОНСТРУКТИВНОЇ САМООРГА-
НІЗАЦІЇ СУБ'ЄКТІВ СОЦІАЛЬНОГО ДІАЛОГУ. Наукова доповідь**

НАН України, Інститут економіки промисловості. — Київ, 2019. — 85 с.

Наукова доповідь містить комплексну діагностику стану, динаміку змін у системі соціально-трудова відносин (далі — СТВ) України, розкриває чинники соціально-трудова конфліктності на підприємствах вітчизняної промисловості, а також перспективи залучення потенціалу конструктивної соціальної самоорганізації сторін соціального діалогу на потреби модернізації системи СТВ. За результатами проведеного дослідження авторами запропоновано та обґрунтовано практичні рекомендації та пропозиції сторонам соціального діалогу щодо удосконалення колективно-договірного регулювання, застосування оптимальних комунікаційних стратегій для здійснення успішних модернізаційних змін на засадах соціального діалогу, соціальної відповідальності, публічного партнерства в умовах євроінтеграції.

**Ю.М. Харазішвілі. СИСТЕМНА БЕЗПЕКА СТАЛОГО РОЗВИТКУ:
ІНСТРУМЕНТАРІЙ ОЦІНКИ, РЕЗЕРВИ ТА СТРАТЕГІЧНІ
СЦЕНАРІЇ РЕАЛІЗАЦІЇ: монографія**

НАН України, Інститут економіки промисловості. — Київ, 2019. — 304 с.

Запропоновано сучасну концепцію сталого розвитку з позицій безпеки, яка містить загальне системне уявлення про шляхи переходу від поточного становища об'єкта управління до бажаного. Обґрунтовано необхідність дотримання меж безпечного існування динамічних економічних систем, що пов'язує проблему сталого розвитку з проблемою безпеки. Викладена концепція базується на методології ідентифікації та стратегування сталого розвитку з позицій безпеки й адаптивних методів регулювання щодо теорії управління для наукового обґрунтування стратегічного планування на середньо- та довгострокову перспективу. Запропоновано враховувати тіньові індикатори у складових сталого розвитку для розкриття адекватності реального стану економіки за допомогою розробленого методу її оцінки та детінізації. Доведено порушення загальності макроекономічної тотожності ви-

значення ВВП за методом кінцевого використання на регіональному рівні та на основі цього запропоновано метод визначення тіньового чистого експорту через порушення на митниці та в міжрегіональному русі товарів і послуг. Продемонстровано можливість застосування викладених підходів на різних рівнях економічної діяльності. Розкрито подвійну роль тіньової економіки: як перешкоди сталому розвитку і як суттєвого резерву модернізації та зростання економіки України.

Для керівників центральних і місцевих органів влади, науковців, фахівців у сфері сталого розвитку, економічної безпеки та тіньової економіки.

СТАЛЕ ЕНДОГЕННЕ ЗРОСТАННЯ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ: монографія. За ред. І.З. Сторонянської

НАН України, ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М.І. Долишнього НАН України». — Львів, 2019. — 501 с.

Визначено детермінанти сучасної моделі ендегенного зростання регіонів, які узгоджуються з цілями концепції сталого розвитку, інклюзивного зростання та враховують сучасні закономірності регіонального розвитку, зокрема: просторова концентрація економічної активності; продуктивність економічних ресурсів; якість і мобільність людського потенціалу; ступінь екологізації економіки регіонів; якість системи управління регіональним розвитком. Обґрунтовано концептуальні засади взаємозв'язку фінансової децентралізації як інструменту регулювання (умови) та розвитку регіонів. Сформовано методологічний інструментарій дослідження інклюзивного розвитку як сучасної платформи формування моделі сталого зростання економіки. Розглянуто регіон у контексті зобов'язань щодо усунення проблем екологічного, соціального, економічного характеру та практичної реалізації головних імперативів сталого розвитку. Розроблено новий підхід до визначення закономірностей у розвитку промислового сектору економіки крізь призму активності й ефективності його функціонування на мезорівні.

Обґрунтовано напрями удосконалення державної регіональної політики в умовах реалізації моделі сталого ендегенного зростання регіонів, які спрямовані на модернізацію механізмів реалізації регіональної політики. Запропоновано напрями активізації процесів інтернаціоналізації підприємницької діяльності в прикордонних регіонах України з метою їх активного включення в глобальні ланцюги доданої вартості.

І. Тимечко. ТЕРИТОРІАЛЬНА ГРОМАДА У ТРАНСКОРДОННОМУ ПРОСТОРИ: ЧИННИКИ, ЗАКОНОМІРНОСТІ, ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ: монографія

НАН України, ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М.І. Долишнього НАН України». — Львів, 2019. — 444 с.

Представлено результати дослідження теоретичних і прикладних аспектів життєдіяльності територіальної громади у транскордонному просторі. Обґрунтовано концептуальні положення життєдіяльності територіальної громади у транскордонному просторі, розкрито сутність територіальної громади та особливості її життєдіяльності, а також підходи до дослідження її розвитку. Акцентовано увагу

на взаємодії суб'єктів економічних відносин у транскордонному просторі. Висвітлено особливості життєдіяльності територіальних громад в умовах наявності та використання спільних ресурсів. Значне місце відведено територіальній громаді як суб'єкту транскордонного співробітництва в умовах реалізації Державної регіональної політики України. Означено інструменти та механізми розвитку територіальної громади на основі активів у транскордонному просторі. Запропоновано розробку концептуальних засад розвитку територіальної громади у транскордонному просторі.

Для науковців, працівників органів влади та місцевого самоврядування, громадських об'єднань, які зацікавлені в забезпеченні життєспроможності територіальних громад України.

МІГРАЦІЯ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ РЕГІОНАЛЬНИХ РИНКІВ ПРАЦІ УКРАЇНИ: МЕХАНІЗМИ РЕГУЛЮВАННЯ: монографія. За ред. У.Я. Садової

НАН України, ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М.І. Долишнього НАН України». — Львів, 2019. — 263 с.

Монографію присвячено теоретичним засадам досліджень механізму регулювання міграції населення в умовах трансформації регіональних ринків праці. Визначено роль міграції у розвитку територіальної суспільної системи, зокрема як демографічної й соціо-економічної (трудової) підоснови територіальної організації й розвитку територіальної міграційної системи. Сформовано методичні основи оцінювання ефективності механізму регулювання міграції населення та дослідження міграційного потенціалу, а також методичне забезпечення інформаційного моніторингу міграційних процесів в умовах трансформації ринків праці та обчислення індексу регіональної міграційної привабливості регіональних ринків праці в розрізі окремих територій України. Обґрунтовано головні положення концепції регіональної політики створення нових робочих місць як інструменту регулювання міграційної активності населення, що сприятиме формуванню нових підходів до реалізації державної міграційної політики України.

Призначено для працівників органів державного управління, представників бізнесу та громадських організацій, науковців, викладачів, аспірантів, студентів економічних спеціальностей.

ЖІНКИ ТА ЧОЛОВІКИ В ЕНЕРГЕТИЧНОМУ СЕКТОРІ УКРАЇНИ. За ред. Г. Герасименко

Представництво Фонду ім. Г. Бьоля в Україні. — Київ: ВБ «АВАНПОСТ-ПРИМ», 2019. — 92 с.

Дослідження «Жінки та чоловіки в енергетичному секторі України» було виконано у 2018 — початку 2019 рр. Державною установою «Інститут економіки та прогнозування НАН України» за підтримки Фонду ім. Г. Бьоля для того, щоб виявити найбільш актуальні гендерні проблеми у сфері працевлаштування в енергетичному секторі України та знайти можливі шляхи їх вирішення для забезпечення сталого і соціально справедливого розвитку української енергетики. Партнерами до-

слідження були ГО «Жіночий енергетичний клуб України» та Апарат Урядової уповноваженої з питань гендерної політики.

Енергетичний сектор традиційно характеризується гендерним дисбалансом, і найбільше ці тенденції простежуються в добувній промисловості. Особливості зайнятості населення на енергетичних підприємствах зумовлюють сприйняття цього виду економічної діяльності як традиційно «чоловічого»: чоловіки не лише переважають у складі зайнятих у секторі, а й посідають більшість керівних посад різного рівня. Саме у добувних галузях промисловості спостерігається й найбільший гендерний розрив у рівні заробітної плати, який помітно перевищує середнє економічне значення. Неврахування гендерних факторів в енергетичній політиці призводить до неповного використання людського потенціалу зайнятого населення, недостатнього врахування потреб та інтересів жінок і чоловіків під час формування стратегій розвитку галузі. При впровадженні гендерного підходу до енергетичної політики та стратегій розвитку окремих підприємств, першочергові зусилля слід спрямовувати на запобігання будь-яким проявам дискримінації за ознакою статі, забезпечення рівної участі жінок і чоловіків в ухваленні управлінських рішень, сприяння гармонійному поєднанню професійних і сімейних обов'язків працівників і працівниць енергетичного сектора. Результати дослідження можуть бути використані під час розробки гендерних стратегій і програм в енергетиці. Вони становитимуть інтерес для підприємств енергетичного сектора, органів державного управління, освітніх закладів, правозахисних і наукових кіл, медіа, а також широкого загалу.